

Benytt kanalen «Høringssal N-202» for å følge familie- og kulturkomiteens budsjettføring.

Skriftlig spørsmål fra Ole André Myhrvold (Sp) til landbruks- og matministeren

Dokument nr. 15:1413 (2018-2019)

Innlevert: 05.04.2019

Sendt: 05.04.2019

Besvart: 11.04.2019 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål

Ole André Myhrvold (Sp): Er statsråden enig i at en gård som driver med vedproduksjon for salg ikke kan benytte seg av innkjøpt virke, og at dette er i strid med prinsippene om stedbunden næring?

Begrunnelse

Skog og trær er ofte en viktig del av ressursgrunnlaget ved norske gårdsbruk, enten som primærinntektskilde eller sekundærinntekt, som ved Skallerød gård i Moss. Her er vedproduksjon viktig for vekseldrift når det ikke er sesong for grønnsaker.

Skallerød gård har om lag 20 ansatte på 350 da. jord, og omsetter for cirka seks millioner kroner årlig med produkter fra jord og skog.

Tilbake i 2012 ble det omsøkt byggetillatelse for vedproduksjonshus. Dette fikk avslag med begrunnelse av at det var i strid med kommuneplanen der gården ligger i et LNF-område. videre ble det vist til Veileder T1443 angående landbruk pluss, side 8 der det framgår at innkjøpt virke er i strid med landbruksbegrepet.

Gårdens skogressurser er i dag for små til å dekke etterspørsel og produksjon.

Svar

Olaug Vervik Bollestad: Vedproduksjon for salg er en naturlig og viktig aktivitet på mange gårdsbruk, både som hovednæring og som tilleggsnæring. Det er ikke uvanlig å benytte innkjøpt virke også i denne produksjonen for å sikre jevn årlig produksjon og fornuftig forrentning av investert kapital. Statistikk fra "Norsk ved", som organiserer norske vedprodusenter, viser at om lag en tredjedel av den norske vedproduksjonen er basert på innkjøpt virke. Omfanget av innkjøpt virke varierer betydelig fra år til år i den enkelte produksjon.

Spørsmålet om eventuell byggetillatelse for et vedproduksjonshus i et LNF-område reguleres av plan- og bygningsloven (pbl.). Det kan i noen tilfeller være en vurderingssak hvorvidt et byggetiltak er å anse som en del av landbruksformålet i kommuneplanen, eller om det må søkes dispensasjon eller foretas en planendring. Dette er det kommunene som avgjør, og det er derfor utarbeidet veiledning til kommunene.

I begrunnelsen for spørsmålet blir det vist til veileder T-1443 "Plan og bygningsloven og Landbruk Pluss". Denne ble i 2017 erstattet med veileder H-2401 "Garden som ressurs". I sistnevnte veileder er det gjort en del forenklinger, men utgangspunktet er fortsatt pbl. med forarbeider.

Veilederen skal hjelpe kommunene i å vurdere hvorvidt et byggetiltak er i tråd med planformålet LNF uten at den slår fast hva som er løsningen i enkelttilfeller.

Veilederen har i tillegg som formål å vise hvordan kommunen aktivt kan tilrettelegge for tilleggsnæringer som ligger utenfor planformålet LNF.

Det er kommunen som avgjør om et byggetiltak er i tråd med landbruksformålet eller om det må søkes dispensasjon eller foretas en planendring. Jeg kan ikke kommentere enkeltsaker som skal avgjøres av kommunen.

Stortinget

Postboks 1700 Sentrum

0026 Oslo

Sentralbord: 23 31 30 50

Ansvarlig redaktør: Mona Mortensen Krane

Nettredaktør: Lars Henie Barstad